

POSICIONAMENT 31M: DIA DE LA VISIBILITAT TRANS*

Avui, 31 de març, celebrem el dia Dia Internacional de la Visibilitat Trans*. L'activista Rachel Crandall, dona trans*, l'any 2009, va decidir crear aquesta diada com a reacció a la falta de dies que visibilitzessin les persones trans* i sensibilitzessin contra la discriminació cap a aquestes. Fins el moment, com a data assenyalada, hi havia el Dia Internacional de la Memòria Trans* en honor a totes les persones trans* assassinades per crims d'odi però faltava també un dia per visibilitzar a totes les persones trans* vives que continuem lluitant per les nostres companyes i que el cisheteropatriarcat no ha pogut ni podrà callar mai. Perquè puguem fer-nos-en una idea, entre gener de 2008 i setembre de 2019 s'han registrat 3.314 assassinats de persones trans* arreu del món (i aquí no entren ni els que no s'han registrat ni els suïcidis, que també son assassinats). I d'aquesta xifra, un 61% eren dones trans* treballadores sexuals, col·lectiu molt vulnerable degut a la precarietat i la transmisogínia.

Sabem que el sistema binari de gènere i sexe és una de les construccions dins la nostra societat que està molt relacionada amb el funcionament del sistema en general: és una de les fonts de violència estructural que més ens afecten. No hem nascut trans*, hem (de)construït la nostra identitat en base a un qüestionament del propi gènere que ens ha fet transicionar per poder habitar de forma menys complicada el nostre cos i el nostre món. I igualment deixem molt clar que cada vivència és diferent i vàlida.

Les persones trans* continuen sent les més discriminades i assetjades tant dins del col·lectiu GSDD (LGTBI) com per la societat en general. La visibilitat trans* no ha de ser només un dia a l'any. No serveix de res que el dia 31 de març siguem transinclusives i transfriendly i el dia següent ens n'oblidem ja fins l'any que ve. És una feina del dia a dia, de cuidar el llenguatge, les accions, com ens comportem, com ens relacionem... revisar els privilegis i veure què podem canviar; ja que els canvis són cosa de totes. Però fins que la societat no canviï, aquests dies internacionals de visibilització són necessaris per donar veu a aquestes persones i que el seu missatge arribi a la gent i faci despertar consciències. Falten referents als mitjans de comunicació.

L'Estat espanyol fa insuficient esforç per a aplicar lleis que acaben sent paper mullat, i som conscients que a Catalunya tenim una situació una mica més favorable en general. Tenim la llei 11/2014 que pretén garantir els drets de les persones LGTBI, però està lluny de ser més

que paraules escrites també. Tenim la unitat de Trànsit, creada el 2012, el Centre LGTBI, entre altres petits avenços institucionals, molt sovint impulsats per iniciatives populars que han fet pressió. Tot i així, ens queda molt per fer, i més quan l'ultradreta té representació als espais de decisió i amenaça amb empitjorar encara més la situació.

A Esplac s'intenta treballar des d'una perspectiva transinclusiva, tenint en compte les diversitats de gèneres que hi ha a la societat. El passat 9 de febrer, la comissió de Gèneres i Sexualitats Diverses i Dissidents van organitzar les Primeres Jornades Dissidents sobre Perspectiva Trans*. Durant el matí i la tarda es van organitzar tallers relacionats amb el tema trans*, perquè les persones assistents poguessin conèixer més realitats i tenir més eines i recursos per tractar la temàtica i fer un bon acompanyament als infants. Va ser un èxit, tot i que ni el treball individual, ni el de la comissió ni el d'Esplac es pot quedar aquí. Hem d'anar més enllà i seguir revisant-nos.

Un altre tema a destacar és la falta de referents. El que no es veu, no existeix, i si no existeix no se'n parla i no es normalitza. Falten persones que es mostrin com són, que ens destrossin les idees preconcebudes al voltant del gènere i ens facin reflexionar. Que ens trenquin els esquemes que des d'infants ens han imposat. A més, també falten referents on les noves generacions es puguin veure reflexades i saber que no estan soles, que cada persona és vàlida com és i cap altra li pot prohibir ser. I referents diversos, que no reproduïxin els mateixos estereotips ni les mateixes actituds que no volem reproduir.

Per tot això anteriorment explicat, Esplac es compromet a:

- Seguir treballant la temàtica trans* així com el gènere d'una manera transinclusiva.
- Crear espais segurs per a totes les persones que formen part d'Esplac.
- Donar veu a persones trans* i incloure i potenciar més espais de formació i sensibilització.
- Seguir treballant perquè Esplac incorpori al seu discurs la perspectiva trans*, aconseguixi un discurs interseccional i es posi públicament i políticament.
- Acompanyar els esplais en el procés d'incorporar la perspectiva trans* i oferir eines i recursos que ho facilitin.